

177

Besluit van 25 maart 1983 tot vaststelling van een algemene maatregel van bestuur ter uitvoering van de Wet op de gevaarlijke werktuigen (Stb. 1952, 104) (Besluit containers)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, mevr. mr. A. Kappeyne van de Coppello, in overeenstemming met Onze Minister van Verkeer en Waterstaat, van 24 januari 1983, Directoraat-Generaal van de Arbeid, Hoofdafdeling Wetgevingsbeleid, nr. 130773;

Overwegende dat het wenselijk is regelen te stellen ter uitvoering van de Internationale Overeenkomst voor Veilige Containers (Trb. 1976, 28, en 1982, 50);

Gelet op artikel 1, eerste lid, onder a, artikel 2, artikel 3, eerste en tweede lid, artikel 6, artikel 12, derde lid, en artikel 24 van de Wet op de gevaarlijke werktuigen (Stb. 1952, 104);

De Raad van State gehoord (advies van 25 februari 1983, nr. W12.83.0071/23.3.08);

Gezien het nader rapport van voornoemde Staatssecretaris van 21 maart 1983, Directoraat-Generaal van de Arbeid, Hoofdafdeling Wetgevingsbeleid, nr. 134385;

Hebben goedgevonden en verstaan:

HOOFDSTUK I

Inleidende bepalingen

Artikel 1

In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. container: met hoekstukken toegeruste houder die ingericht is om meermalen te worden gebruikt voor het vervoer van goederen op of in een vervoermiddel, zonder tussentijdse in- of uitlading van die goederen;
- b. hoekstukken: aan de boven- of onderzijde van een container dan wel aan die beide zijden aanwezige voorzieningen waaraan de container zich laat hanteren of vastzetten;
- c. wet: Wet op de gevaarlijke werktuigen (Stb. 1952, 104);
- d. Onze Minister: Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

Artikel 2

Als gevaarlijke werktuigen, bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder a, van de wet, worden aangewezen containers in gebruik of ten gebruike in het internationale vervoer, met uitzondering van:

- a. containers voor het vervoer met behulp van luchtvaartuigen;
- b. containers met een door de vier bodemhoeken begrensde oppervlakte van minder dan 14 m² of, bij aanwezigheid van bovenhoekstukken, van minder dan 7 m²;
- c. containers, zijnde wissellaadbakken naar door Onze Minister te stellen regelen.

HOOFDSTUK II

Vervaardiging

Artikel 3

Een container moet van zodanige materialen vervaardigd zijn en ook overigens zodanig uitgevoerd zijn, dat hij een keuring als bedoeld in artikel 8 kan doorstaan, zonder dat een blijvende vormverandering of een andere afwijking ontstaat, die de container ongeschikt maakt voor het gebruik waarvoor hij bestemd is.

Artikel 4

Onze Minister kan met betrekking tot containers die uitgerust zijn met een of meer onderdelen, bestemd om slechts te worden gebruikt wanneer de containers in onbeladen toestand worden gehesen of geheven, regels stellen ten aanzien van het aanbrengen van kentekenen op die containers.

HOOFDSTUK III

Keuring

Artikel 5

1. Een container moet worden gekeurd.
2. Indien van een container meerdere onderling gelijke exemplaren worden vervaardigd, kan worden volstaan met keuring van een of zoveel meer het type kenmerkende monsters als de keuringsinstantie in het belang van het verrichten van de keuring noodzakelijk acht.
3. Voor de toepassing van het tweede lid zijn containers onderling gelijk, indien zij slechts zodanig afwijken van het goedgekeurde monster of de goedgekeurde monsters dat de afwijking naar het oordeel van de keuringsinstantie de resultaten van een keuring als bedoeld in artikel 8 niet op onaanvaardbare wijze beïnvloedt. De keuringsinstantie verricht daartoe beproevingen en onderzoeken op door haar aan te wijzen monsters.

Artikel 6

Een te keuren container moet in bedrijfsvaardige staat voor keuring beschikbaar worden gesteld.

Artikel 7

1. Bij toepassing van artikel 5, tweede lid, moet de aanvraag van de keuring vergezeld gaan van:

- a. tekeningen en een ontwerp-specificatie met betrekking tot het type van de container, alsmede
- b. een opgave van de type-aanduiding en het serienummer zoals de fabrikant een en ander voor het type van de container heeft bestemd.

2. De keuringsinstantie is bevoegd aanvullende gegevens te verlangen, indien zij dat in het belang van het verrichten van de keuring noodzakelijk acht.

Artikel 8

1. De keuring omvat:
 - a. een hefproeving,
 - b. een stapelproeving,
 - c. een puntbelastingsproeving,
 - d. een torsieproeving,
 - e. een proeving van de weerstand tegen vervorming in de lengterichting (statische belasting),
 - f. een proeving van de kopwanden en
 - g. een proeving van de zijwanden.

2. Onze Minister kan met betrekking tot het in het eerste lid bepaalde nadere regelen stellen.

Artikel 9

De keuringsinstantie geeft de gekeurde container of containers in de staat waarin deze zich na de keuring bevindt onderscheidenlijk bevinden, aan de aanvrager terug.

HOOFDSTUK IV

Verkeers- en gebruiksvoorschriften

Artikel 10

Degene die een container belaadt of vervoert, moet ervoor zorgen dat de container zodanig wordt beladen onderscheidenlijk vastgezet, dat hij niet wordt onderworpen aan grotere krachten dan waarvoor hij ontworpen is.

Artikel 11

1. De eigenaar van een container moet ervoor zorgen dat de container, indien deze wordt voorhanden gehouden, afgeleverd, vervoerd, gebruikt of ten toon gesteld, in een veilige staat verkeert.

2. Voor de naleving van het eerste lid moet de container in elk geval na verloop van ten hoogste vijf jaren sedert de datum van gereedkoming en vervolgens telkens na verloop van ten hoogste twee jaren op zijn veilige staat worden onderzocht.

Artikel 12

1. De eigenaar van een container moet ervoor zorgen dat op de container, indien deze wordt voorhanden gehouden, afgeleverd, vervoerd, gebruikt of ten toon gesteld, duidelijk de maand en het jaar vermeld zijn, voor het begin waarvan de container ingevolge artikel 11, tweede lid, moet worden onderzocht.

2. Voor de naleving van het eerste lid moet, bij toepassing van artikel 4, tweede of derde lid, van de wet ten aanzien van containers, de vermelding met betrekking tot de tweejaarlijkse onderzoeken op of zoveel mogelijk nabij het merk van goedkeuring aangebracht zijn, tenzij daaromtrent krachtens het vijfde lid van dat artikel een andere regel is gesteld.

3. Ontheffing van het in het eerste lid bepaalde wordt slechts verleend, indien de eigenaar aantoont dat de container regelmatig op zijn veilige staat wordt onderzocht.

Artikel 13

De eigenaar van een container waarvan geen meerdere onderling gelijke exemplaren worden vervaardigd, moet, bij toepassing van artikel 4, tweede lid, van de wet ten aanzien van containers, ervoor zorgen dat, indien de container wordt voorhanden gehouden, afgeleverd, vervoerd, gebruikt, hersteld, onderhouden, nagezien of ten toon gesteld, het merk van goedkeuring duurzaam aangebracht is op een goed zichtbare en zo weinig mogelijk kwetsbare plaats op de container nabij andere wettelijk voorgeschreven aanduidingen.

Artikel 14

Het bepaalde in de artikelen 11, 12 en 13 is van overeenkomstige toepassing op degene die ingevolge een overeenkomst met de eigenaar verplicht is tot naleving van die artikelen.

HOOFDSTUK V

Merk van afkeuring

Artikel 15

1. Het is verboden een op een container aangebracht merk van afkeuring te verwijderen, te beschadigen of onleesbaar te maken.

2. Het in het eerste lid gestelde verbod geldt niet ten aanzien van ambtenaren die ingevolge artikel 12, eerste lid, eerste zin, van de wet ten aanzien van containers aangewezen zijn.

3. Onze Minister kan ten aanzien van merken van afkeuring nadere bepalingen vaststellen.

HOOFDSTUK VI

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 16

1. Het verbod, gesteld in artikel 10, derde lid, van de wet, geldt tot 1 januari 1985 niet ten aanzien van containers die zijn vervaardigd vóór het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit, tenzij de betrokken container voorzien is van een merk van afkeuring.

2. De in het eerste lid genoemde termijn kan door Onze Minister worden verlengd.

Artikel 17

1. Tot 1 januari 1985 mag een container die is vervaardigd vóór het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit, worden voorzien van een merk van goedkeuring als bedoeld in artikel 4 van de wet, indien de keuringsin-

stantie blijktens schriftelijke mededeling de container heeft goedgekeurd en deze blijktens een daaraan verricht onderzoek in een veilige staat verkeert.

2. Voor het verkrijgen van de goedkeuring moet de eigenaar of een persoon als bedoeld in artikel 14 bij de keuringsinstantie de volgende gegevens indienen:

- a. de gegevens die ingevolge de door Onze Minister gestelde regelen in het merk van goedkeuring moeten worden vermeld;
- b. gegevens waaruit ten genoegen van de keuringsinstantie blijkt dat:
 - 1°. een container van het type waartoe de container behoort, gedurende ten minste twee jaren veilig is gebruikt, of
 - 2°. de container vervaardigd is overeenkomstig een het type kenmerkend monster dat met goed gevolg is onderworpen aan de beproevingen, genoemd in artikel 8, eerste lid, onder a tot en met e, uitgevoerd overeenkomstig de regels, gesteld krachtens het tweede lid van dat artikel, of
 - 3°. de container van zodanig materiaal is vervaardigd en ook overigens zodanig is uitgevoerd dat hij kan worden geacht de beproevingen, bedoeld onder 2°, met goed gevolg te kunnen doorstaan.

Artikel 18

1. Tot 1 januari 1985 kan een container die is vervaardigd vóór het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit en die niet in aanmerking komt voor goedkeuring overeenkomstig artikel 17, worden gekeurd overeenkomstig dit besluit, met inachtneming van de volgende bepalingen.

2. Artikel 8, eerste lid, onder f en g, is op deze keuring niet van toepassing.
3. De keuringsinstantie kan in naar haar oordeel daarvoor in aanmerking komende gevallen:
 - a. goedvinden dat de aanvraag van een keuring niet vergezeld gaat van tekeningen;
 - b. afzien van het verrichten van een of meer beproevingen andere dan die, genoemd in artikel 8, eerste lid, onder a en b.

Artikel 19

Het in artikel 12 bepaalde geldt niet tot 1 januari 1987.

Artikel 20

Dit besluit kan worden aangehaald als «Besluit containers».

Artikel 21

Dit besluit treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 25 maart 1983

Beatrix

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
A. Kappeyne van de Coppello

De Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat,
J.F. Scherpenhuizen

Uitgegeven de *achtentwintigste* april 1983

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State.

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

Deze algemene maatregel van bestuur strekt tot uitvoering van de Internationale Overeenkomst voor Veilige Containers (Trb. 1976, 28), die in december 1972 te Genève is tot stand gekomen tijdens een conferentie inzake containervervoer, bijeengeroepen door de Verenigde Naties en de Intergouvernementele Maritieme Consultatieve Organisatie (IMCO)¹. De overeenkomst is op 6 september 1977 in werking getreden. Een in april 1981 tot stand gekomen wijziging van de Overeenkomst (Trb. 1982, 50) is op 1 december 1981 in werking getreden. De overeenkomst is door Nederland ondertekend noch bekrachtigd. Het is echter de bedoeling dat het nodige wordt gedaan om zo spoedig mogelijk tot toetreding tot de overeenkomst te geraken.

De totstandkoming van de overeenkomst is een uitvloeisel van de indrukwekkende vlucht die het containerverkeer over de gehele wereld heeft genomen.

De preambule van de overeenkomst vangt aan met de erkenning van de noodzaak tot het handhaven van een hoge graad van veiligheid bij het hanteren, stapelen en vervoeren van containers. Daartoe is in elk geval vereist dat containers naar constructie en overige uitvoering bestand zijn tegen de krachten waaraan zij, uiteraard vooral in beladen toestand, worden onderworpen wanneer zij bij voorbeeld worden geladen en gestapeld in een vaartuig, geplaatst op een voertuig of neergelaten op een losplaats. Bij die verrichtingen is het niet alleen van groot belang dat het frame en de bodem van containers solide geconstrueerd zijn, maar met name ook dat de aan containers aanwezige hoekvoorzieningen (de zogenaamde hoekstukken) waaraan zij worden opgehesen, neergelaten of vastgezet, voldoen aan de te stellen eisen.

Tegen de achtergrond hiervan wordt in de overeenkomst een aanzienlijke plaats ingenomen door de keuring van containers. Deze vindt in beginsel plaats aan de hand van een of meer het type kenmerkende monsters. De keuring omvat een aantal beproevingen die erop gericht zijn om de container te toetsen op zijn sterkte.

De procedure komt vervolgens erop neer dat, wanneer de beproevingen met goed gevolg zijn doorstaan en het type is goedgekeurd, de fabrikant bevoegd is om op elke container van dat type een zogenaamde veiligheidskeurplaat aan te brengen. Op de veiligheidskeurplaat dient, behalve het goedkeuringsteken, ook nog een aantal met name technische gegevens met betrekking tot de container vermeld te zijn. De keurplaat, die aangebracht moet zijn op een goed zichtbare plaats op de container, is vooral bestemd om de container gemakkelijk toegang tot andere landen te verschaffen. Die bestemming moet met name in verband worden gebracht met de tweede overweging in de preambule van de overeenkomst. Daarin wordt namelijk de noodzaak van het vergemakkelijken van het internationale containervervoer beklemtoond.

Een goedgekeurde container zal uiteraard veilig moeten blijven. Met het oog daarop bevat de Conventie een regeling die erop neerkomt dat de eigenaar of degene die op grond van een overeenkomst met de eigenaar daartoe verplicht is, moet zorgen voor het in veilige staat houden van de container en dat daartoe met name volgens een bij de regeling vastgestelde periodiciteit veiligheidsinspecties op de container dienen te worden uitgevoerd.

Voor het treffen van de wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen ter uitvoering van de Overeenkomst voor Veilige Containers wordt een adequate grondslag geboden door de Wet op de gevaarlijke werktuigen, zoals gewijzigd ingevolge artikel 51 van de wet van 8 november 1980, Stb. 664. Deze wijziging is met ingang van 1 januari 1983 in werking getreden en het is de bedoeling dat de inwerkingtreding van de maatregelen ter

uitvoering van de overeenkomst op de kortst mogelijke termijn daarna plaatsvindt.

Tot bedoelde uitvoeringsmaatregelen behoort in de eerste plaats deze algemene maatregel van bestuur (Besluit containers). In dit verband zij gewezen op het volgende. De in de overeenkomst beschreven beproevingen als componenten van de keuring waaraan nieuwe containers moeten worden onderworpen, zijn van een zodanig uitvoerige technische detaillering, dat zij zich beter lenen om te worden opgenomen in een ministerieel besluit dan in een algemene maatregel van bestuur. Het heeft bovendien het voordeel dat, wanneer in de overeenkomst op het stuk van de beproevingen een wijziging wordt aangebracht, het ministeriële besluit daaraan op soepele wijze kan worden aangepast. De mogelijkheid tot nadere regeling van de keuring in een ministerieel besluit wordt geboden door een wijziging van de Wet op de gevaarlijke werktuigen (artikel 51, onder C, van de wet van 8 november 1980) in die zin dat voorschriften betreffende het keuren niet langer uitsluitend bij algemene maatregel van bestuur, maar bij of krachtens zodanige maatregel kunnen worden vastgesteld. In overeenstemming daarmee is in artikel 8, tweede lid, van het Besluit containers aan de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid de bevoegdheid verleend om met betrekking tot de in het eerste lid van het artikel genoemde beproevingen nadere regelen te stellen. Deze regelen zullen uiteraard een weerspiegeling vormen van hetgeen ter zake in de overeenkomst is bepaald.

Voorts is er een aantal onderwerpen die de Wet op de gevaarlijke werktuigen aan de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid ter regeling heeft opgedragen dan wel overgelaten. Tot die onderwerpen behoren bij voorbeeld het aanwijzen van de instantie of instanties, bevoegd tot het keuren van containers en tot het afgeven van certificaten van goedkeuring of het aanbrengen van merken van goedkeuring (artikel 5, eerste lid), het vaststellen van de gegevens die op de veiligheidskeurplaat moeten worden vermeld (artikel 4, vijfde lid), het vaststellen van tarieven voor het keuren van containers (artikel 5, vierde lid), alsmede het bevoegd verklaren van fabrikanten tot het aanbrengen van de veiligheidskeurplaat op containers (artikel 5, derde lid).

Voor wat betreft de aanwijzing van de keuringsinstantie of -instanties kan nog worden medegedeeld dat containers, met het oog op de verzekering van de daarin te vervoeren goederen, volgens een praktijk van reeds een aantal jaren, worden getest door internationaal werkzame onderzoeksbureaus (classificatiebureaus). Het gaat hier om bureaus die in het kader van de schepenwetgeving taken vervullen met het oog op de verlening van certificaten van zeewaardigheid. Het voornemen bestaat dat bij het aanwijzen van de keuringsinstantie of -instanties voor containers zoveel mogelijk bij de bestaande situatie wordt aangesloten. Het is de bedoeling dat de aanwijzing zal geschieden bij een afzonderlijke ministeriële beschikking.

In het kader van de op ministerieel niveau te regelen onderwerpen valt ook nog te wijzen op artikel 4, zesde lid, van de Wet op de gevaarlijke werktuigen. Ingevolge dat artikellid kan de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid in het buitenland op containers aangebrachte veiligheidskeurplaten gelijkstellen met die welke onder het regime van de voorgestelde wetgeving zijn aangebracht. Het behoeft geen betoog dat de door de overeenkomst beoogde bevordering van een vlot internationaal containerverkeer met zich brengt dat van de ministeriële bevoegdheid wordt gebruik gemaakt.

Voorts kan nog worden opgemerkt dat, waar het gaat om tankcontainers voor het vervoer van gevaarlijke stoffen, het besluit uiteraard slechts betrekking heeft op de constructie van het containerraamwerk en geen wijziging brengt in de voorschriften ten aanzien van de constructie en het gebruik van de tanks.

Met name in verband met de in de preambule van de overeenkomst opgenomen overweging inzake de vergemakkelijking van het internationale

containervervoer wordt het Besluit containers mede-ondertekend door de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat.

Ter afsluiting van het algemeen gedeelte van deze toelichting moge hierbij nog de aandacht worden gevestigd op het volgende.

Ingevolge artikel 7 van de Wet op de gevaarlijke werktuigen wordt een besluit ter uitvoering van die wet niet vastgesteld dan nadat de daarvoor naar het oordeel van de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid in aanmerking komende belanghebbenden of organisaties van belanghebbenden in de gelegenheid zijn gesteld om te worden gehoord. Aan dit voorschrift is voldaan door voorlegging van het ontwerp-Besluit containers aan de Voorlopige Arbeidsraad. Met het advies van deze raad, dat op 21 mei 1981 is uitgebracht, kon geheel worden ingestemd, met uitzondering van hetgeen in het advies is betoogd met betrekking tot de zogenaamde maritieme containers. Noch uit artikel II, Definities, noch uit artikel III, Toepassing, van de Overeenkomst kan worden geconcludeerd dat andere dan «maritieme» containers uitgesloten zijn van de toepassing van de Overeenkomst. De Voorlopige Arbeidsraad heeft echter terecht gewezen op het beginsel volgens hetwelk de overeenkomst van toepassing is ten aanzien van containers in het internationale vervoer. Het besluit is mede daaraan inmiddels aangepast.

Artikelen

Artikel 1

Bij het begrip «container» moet niet alleen worden gedacht aan houders van een gesloten constructie, maar onder meer ook aan types van een meer of minder opengewerkte uitvoering, zoals een krat- of raamwerkconstructie. Volgens de uitleg die de IMO zelf geeft aan «containers», vallen daaronder bij voorbeeld ook platte containers, zogenaamde flats, die slechts bestaan uit een bodemplaat met hoekstukken.

Artikel 2

Door de aanwijzing in dit artikel van containers als gevaarlijke werktuigen, bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder a, van de Wet op de gevaarlijke werktuigen, worden containers onder het regiem van die wet gebracht. Het Besluit containers is in navolging van de overeenkomst niet van toepassing met betrekking tot alle soorten containers in het internationale vervoer. Er zijn drie soorten uitgezonderd. Dat zijn in de eerste plaats containers voor het vervoer met behulp van luchtvaartuigen (onderdeel a). Deze categorie is reeds onderworpen aan regels van het luchtverkeer. Voorts blijven kleinere containers buiten toepassing (onderdeel b).

Naar ten slotte in de IMO is overeengekomen, moet de overeenkomst zodanig worden geïnterpreteerd dat deze onder bepaalde voorwaarden niet van toepassing is op wissellaadbakken. Het betreft hier in elk geval laadbakken die hierdoor worden gekenmerkt dat zij in het bijzonder op het vervoer over land afgestemd zijn, niet op elkaar kunnen worden gestapeld en aan de bovenzijde niet voorzien zijn van hoekstukken. De door de IMO bedoelde wissellaadbakken zijn niet onderhevig aan de krachten waartegen containers die de overeenkomst op het oog heeft, met name bij het intercontinentale verkeer bestand dienen te zijn. Om die reden kan volgens de IMO de Overeenkomst met haar beproevingsmethodiek en keurplaatstelsel buiten toepassing blijven. Het beginsel is in het besluit gevolgd. De bij de IMO nog in ontwikkeling verkerende voorwaarden waaronder wissellaadbakken aan de werkingssfeer van de overeenkomst onttrokken zijn, zullen naar de inhoud in het ministeriële besluit worden overgenomen (onderdeel c).

Artikel 5

Zoals in het voorgaande is uiteengezet, worden containers in beginsel gekeurd aan de hand van een of meer het type kenmerkende monsters. Blijkens het derde lid wordt een container geacht nog overeen te komen met een goedgekeurd monster, indien hij weliswaar van dat monster afwijkt, maar slechts zodanig dat de afwijking voor de keuringsinstantie aanvaardbaar is. Zij bepaalt dat op grond van de mate waarin de afwijking invloed heeft op de resultaten van de beproevingen die op het goedgekeurde monster zijn verricht.

Artikelen 11 tot en met 14

Met deze artikelen wordt uitvoering gegeven aan hetgeen in de overeenkomst bepaald is met betrekking tot de zorg voor het in veilige staat houden van een goedgekeurde container. Het onderwerp werd reeds ter sprake gebracht in het algemene gedeelte van deze toelichting. In dat kader werd erop gewezen dat containers volgens de Overeenkomst met een daarbij aangegeven frequentie moeten worden onderworpen aan veiligheidsinspecties. De desbetreffende bepaling is verwerkt tot artikel 11, tweede lid, van het besluit.

De overeenkomst schrijft verder voor dat op containers vermeld moet zijn wanneer de eerste dan wel een volgende veiligheidsinspectie uiterlijk moet plaatsvinden. Dit is geregeld in artikel 12 van het besluit. Het komt erop neer dat de vermelding met betrekking tot de eerste inspectie aangebracht moet zijn op de veiligheidskeurplaat en de vermelding met betrekking tot een volgende inspectie op of zo dicht mogelijk bij die plaat. Nu is ingevolge artikel 4, vijfde lid, van de Wet op de gevaarlijke werktuigen het stellen van regels betreffende de tekst van de veiligheidskeurplaat aan de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid ter regeling overgelaten. Dit betekent dat, voor zover er als plaats voor het aanbrengen van de vermelding met betrekking tot de inspecties sprake is van de veiligheidskeurplaat, daaromtrent regelen worden gesteld in het ministeriële besluit.

Artikel 13 ziet op containers die niet, zoals in de meeste gevallen, worden onderworpen aan typekeuring, maar stuksgewijs worden gekeurd. Het artikel beoogt te waarborgen dat de veiligheidskeurplaat duurzaam op de daarvoor in aanmerking komende plaats op de container aangebracht is. Deze eis zal, voor wat betreft aan typekeuring te onderwerpen containers, worden opgenomen in het ministeriële besluit en wel als één van de voorwaarden waaronder fabrikanten bevoegd kunnen worden verklaard om zelf de veiligheidskeurplaat op containers aan te brengen.

Artikelen 16 tot en met 19

Deze artikelen bevatten een overgangsregeling die voornamelijk betrekking heeft op containers die zijn vervaardigd vóór het tijdstip van inwerkingtreding van het besluit.

Volgens de overgangsregeling behoeft op bedoelde containers nog geen veiligheidskeurplaat aangebracht te zijn tot 1 januari 1985 (artikel 16, eerste lid). Deze datum is opgenomen in de overeenkomst ingevolge de in het voorgaande ter sprake gekomen wijziging van april 1981. Daarmede werd uitbreiding gegeven aan de termijn die aanvankelijk in de overeenkomst voor het gestelde doel vermeld was, maar in de praktijk ontoereikend is gebleken. Het is uiteraard niet bij voorbaat uitgesloten dat de overeenkomst nogmaals ter zake van bedoelde termijn herziening zou behoeven. Met het oog daarop is in het besluit bepaald dat de termijn door de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid kan worden verlengd (artikel 16, tweede lid). De bevoegdheid daartoe is ontleend aan artikel 24 van de Wet op de gevaarlijke werktuigen. Ook hier bestaat weer het voordeel van de

mogelijkheid van een soepele aanpassing aan een eventuele wijziging van de overeenkomst. Het is de bedoeling dat alleen voor zulk een aanpassing zal worden gebruik gemaakt van de ministeriële bevoegdheid.

Containers die zijn vervaardigd vóór het tijdstip van inwerkingtreding van het besluit, kunnen in de periode tussen dat tijdstip en 1 januari 1985 worden voorzien van een veiligheidskeurplaat, indien zij daarvoor naar het oordeel van de keuringsinstantie of -instanties in aanmerking komen. Ten behoeve van die beoordeling moet door deze kunnen worden beschikt over de nodige technische gegevens met betrekking tot de containers. Daarenboven dient door toedoen van degenen die moeten zorgdragen voor het handhaven van de veilige staat van de containers, daarop voor 1 januari 1985 een veiligheidsinspectie te zijn verricht (artikel 17). Wanneer deze beoordelingsmethodiek niet kan worden toegepast, doordat bij voorbeeld een technisch gegeven niet meer beschikbaar is, kunnen de betrokken containers worden gekeurd als ging het om exemplaren die onder het regime van de nieuwe wetgeving zijn vervaardigd. Daarbij kunnen enkele elementen van de keuring achterwege blijven. Welke elementen het hier betreft, wordt deels in het besluit aangegeven, deels aan het oordeel van de keuringsinstantie overgelaten (artikel 18).

Ten slotte bepaalt de overgangsregeling ten aanzien van alle containers dat de vermelding daarop van het einde van de termijnen waarbinnen de periodieke veiligheidsinspecties dienen te worden uitgevoerd, aangebracht moet zijn met ingang van 1 januari 1987 (artikel 19). Voor zover de regelgeving met betrekking tot dit onderwerp ingevolge de Wet op de gevaarlijke werktuigen aan de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid is toebedeeld, zal uiteraard een overgangsbepaling ter zake in het ministeriële besluit worden opgenomen.

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
A. Kappeyne van de Coppello

De Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat,
J. F. Scherpenhuizen

¹ Inmiddels genaamd: Internationale Maritieme Organisatie (IMO).